

Recensent: Kristin Hulshof

Dirk Jan van Suijlekom: 'Diagnose kanker en wat nu?' Uitgegeven in eigen beheer, 2012. (Dikke darmkanker/Coping/Positief denken/ ED/1 Zie ook: www.pumbo.nl)

Soort boek/ziekte/stijl:

Dirk Jan van Suijlekom schrijft uit zijn hart over zijn ervaringen in het ziekenhuis en thuis in de periode nadat bij hem dikke darmkanker is vastgesteld.

Het boekje telt 44 pagina's.

Over de schrijver:

Dirk Jan van Suijlekom is overleden op 13 augustus 2012. Hij woonde samen met zijn vrouw Ria. Zij hebben een zoon en een dochter.

Korte bespreking:

Dirk Jan van Suijlekom beschrijft zijn ervaringen als hij weet dat hij uitgezaaide dikke darmkanker heeft: het moment dat hij, zijn vrouw en hun zoon de diagnose te horen krijgen, zijn echtgenote als zijn grote steun en toeverlaat, de steun en warmte die zij krijgen uit hun omgeving, het ondergaan van de chemokuren in het ziekenhuis, de bijwerkingen van de chemo, de bejegening in het ziekenhuis.

Door het verhaal heen komt speelt de enorme drive om te leven en iets te maken van zijn nog resterende leven.

Wat viel op:

Dirk Jan van Suijlekom is een doorzetter, een optimist tegen wil en dank, hij geeft nooit op. Het boekje is bijna een aanklacht tegen de patiënten met kanker die zich zielig opstellen, omdat ze zo ziek zijn. Ondanks alle shit gaat je leven door, aldus van Suijlekom. En je moet nooit bij de pakken neer gaan zitten. Het is je verantwoordelijkheid om zelf iets van je leven te maken, zolang het kan. Geniet van de steun van derden, want het doet je zo goed.

Hij wil ontzettend graag dat de lezer van zijn boekje ook daadwerkelijk iets aan zijn ervaringen heeft.

Citaten:

Pag. 22: "Er zijn zoveel leuke en of fijne momenten te realiseren, die je als patiënt sterkt, ongelooflijk gewoon, maar, men moet wel de schouders eronder willen/kunnen zetten, geloof het...het sterkt je echt."

Pag. 23: "Het 'gaat nooit meer over, ik ga dood' aspect, dient men te overwinnen!"

Pag. 23: "Praat met je medemens, laat zien dat je verdomme 'power' hebt, lach, als men opmerkingen maakt, die negatief overkomen bij je, maar leg die mensen direct uit, DAT je niet zielig bent, wel dat je ernstig ziek bent, maar laat ZIEN, dat je krachten hebt.....GEEF VERDOMME NOOIT OP!!!!!"

Pag. 37: “Wees ziek, op jouw manier, maar sleep NOOIT anderen mee in je treurnis, laat verdomme zien, datje nog ‘zin’ in je leven hebt, maak je omgeving NIET ‘ook een patiënt!”